І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. No. 104. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS СУБОТА, 31-го ТРАВНЯ (MAY) 1975 Ч. 104. VOL. LXXXII.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ВИЗНАЧИВ НАПРЯМНІ ПОЛІТИКИ НАТО НА НАЙБЛИЖЧЕ МАЙБУТНЄ

Брюссель, Бельгія. – Виступаючи на форумі вершинної конференції Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) в четвер 29 травня, президент Форд не тільки поновно наголосив рішеність З'єднаних Стейтів непохитно вив'язуватися з договірних зобов'язань в системі НАТО, але водночас визначив напрямні політики НАТО на найближчі роки з активною американською співучастю. В першій мірі, однак, президент Форд підкреслив, що західній оборонний союз не може бути „половинчастий" у тому значенні, що участь в ньому може мати кваліфікований характер, зглядно готовість бути співучасником колективної безпеки була б тільки частинного порядку. Президент Форд не називав держав, але державний секретар Генрі Кіссінджер на пресовій конференції вияснив, що Президент мав на увазі Францію, яка відтягнула свої збройні сили з оборонного союзу, Грецію і Туреччину, які пішли слідами Франції у зв'язку з конфліктом за Кипр і, врешті, Портуґалію, де до голосу приходять комуністи і яка, як сказав Кіссінджер, може стати в системі НАТО „Троянським конем".

Шестипунктова програма президента Форда для НАТО

З'ясовуючи в загальній формі завдання НАТО і обов'язки членів оборонного союзу, президент Форд вказав, що „на сучасному важливому етапі в історії союзу, ми мусимо зобов'язатися до реалізації шести основних завдань".

„По-перше, ми мусимо втримати сильну і гідну довір'я оборону. Це мусить бути суттєве. Спільнота, яка не має сили і не є готова себе обороняти, не може вижити; не вижиє також союз...

По-друге, ми мусимо зберегти якість і внутрішню силу – інтеґральність цього союзу не на базі кваліфікованої участи, не на базі частинного членства, чи спеціяльних уладжень. Зобов'язання щодо колективної оборони мусять бути повні, якщо вона має бути гідна довір'я.

По-третє, нам треба поліпшити процес політичної консультації. Упродовж останніх місяців ми зробили значний поступ, але ще існує... чимало місця для поліпшення з усіх сторін, якщо ми хочемо зберегти нашу солідарність. Це матиме особливе значення, якщо ми будемо посуватися у наших заходах зменшити напруження, яке заіснувало на відтинку держав Варшавського паркту за час понад чверть сторіччя...

По-четверте, нам треба наладнати співпрацю на відтинку оформлення продуктивної і реалістичної аґенди для детанту, який служив би нашим інтересам, а не інтересам інших, які не поділяють нашого розуміння цінностей. Я маю на увазі аґенду, яка передбачає можливість і виключає використовування наших недоліків, як їх сприймають. Одна із справ на цій аґенді мусить стосуватися забезпечення того, що обіцянки, пороблені на Европейській Конференції для Справ Безпеки і Співробітництва, знайшли своє приміщення в акції сприяння поступові свободи і гідности людини для всіх европейців. Тільки такі реалістичні кроки уможливлять нам втримати у належній перспективі ЕКСБС, не зважаючи на таку чи іншу евфорію і роздутий наголос, що його намагаються надати їй (Европейській Конференції) Совєтський Союз і інші учасники...

По-п'яте, нам треба дивитися самим на майбутнє Заходу. Ми мусимо зміцнити наші власні демократичні інституції і сприяти розвиткові справді демократичних процесів всюди інде. Дивімося також поза наш союз, яким він є сьогодні...

По-шосте, ми повинні поновити наше пов'язання зі союзом, як великим спіль-

(Продовження на 3-ій стор.)

Українки взяли активну участь у конфенції жіночих клюбів Ню Джерзі

Атлантик Сіті (Д. Рак). — У річній 81-ій Конвенції Стейтової Федерації Жіночих Клюбів в Атлантик Сіті 12-16 травня взяла знову участь Округа Союзу Українок стейту Ню Джерзі, що є одною із дев'яти стейтових організацій — членів федерації. Цим разом, однак, не тільки делеґатка Ольга Цар, голова Окружної Управи, йшла в дефіляді при офіційнім відкритті конвенції, але також була відмічена співпраця округи на терені 7-го Дистрикту (Ессекс), як перший активний виступ стейтової організації у звіті Генрісти Гесс, однієї із віцепрезиденток федерації. Йшлося про участь округи у Весняному Фестивалі в Аппер Монтклер в квітні 1975, на якому дві наші мисткині осягнули перші місця, а також відзначено першим місцем виставку українського народного мистецтва. Завдяки цьому вирізненню в дистрикті Ірина Фединишин і Слава Гнатів мали змогу виставити свої образи на виставці в Атлантик Сіті в часі конвенції і брати участь в конкурсі перших з усіх одинадцяти дистриктів, а також — вперше в історії федерації приділено місце на етнічну виставку. Цей „міні ексгибит" українського народного мистецтва, естетично і ефектовно влаштований, зі зразками чотирьох груп народної творчости, звертав загальну увагу своєю оригінальністю та став справжньою атракцією на виставовій залі. Виставку випрацювали Дора Рак і Ольга Цар, які теж давали потрібні інформації про виставку, а про організацію і її працю інформувала нова брошурка в англійській мові, багато ілюстрована знімками і оригінальна текстом, яку зладили Ольга Ставнича і Каміля Смородська з Пасейку.

Треба підкреслити, що найбільшу „пропаґанду" робили нам ці американки — членки клюбів, які, вийшовши з тіней етнічности, пригадали собі більшу чи меншу спорідненість з українством, і почали з гордістю та голосно ідентифікувати себе з українською виставкою. Між іншим, дві американки українського роду є головами клюбів в нашім стейті. Приємно було збирати похвали, зокрема від президента федерації Винфилд Бонін й інших членів їхньої управи, а здобута в цей спосіб прихильність для української групи, відкриває на майбутнє дорогу для інших ділянок співпраці.

Сама ж конвенція цього року проходила під патріотичним знаком 200-ліття Америки, що й позначилося в тематиці виставлених праць, промов і на спеціяльнім семінарі. Ділова програма, як звичайно, була переплітана виступами визначних промовців, музичними інтерлюдіями і вечірніми прийняттями. З промовців треба відмітити д-р Марджері Сомерс Фостер, декана Даґлес Коледжу в Ню Бpансвику, (спонзорованого саме федерацією), яка говорила на дуже актуальну тепер тему „Жіночі коледжі — які вони були і яке їхнє майбутнє" та д-ра Едварда Дж. Блавстейна, президента Стейтового Університету Ратґерс, „Про положення Стейтового Університету", який накреслив ріст цього університету та закликав американське жіноцтво давати йому дальшу моральну і фінансову піддержку.

Програма конвенції була багата, але з уваги на добру зорганізованість роботи її вдалося своєчасно і повністю вичерпати, не зважаючи на присутність 829 делеґаток і кілька соток гостей. Багато праці виконано на семінарах. В кількох із них, відповідно до заінтересування, брали участь, крім делеґаток-українок, також гості Марія Полянська, секретар Окружної Управи і Магда Кольцьо, референтка зв'язків Управи.

Конвенція ще раз виявила, що є можливості зв'язків, але їх треба шукати, з них користати та їх постійно піддержувати. Дбайливо підготовані зовнішні виступи, хоч нераз коштовні і вимагають великого вкладу праці, є безперечно доброю інвестицією, що здобуває добре ім'я не лише одній організації, але й цілій етнічній групі.

Українці в управі Канадської Федерації Громадянства

Оттава (ОУПС). – В днях 23-24 травня відбулася тут у приміщеннях Шато Лоріє конвенція Канадської Федерації Громадянства, на якій заторкнено справи іміґрації, багатомовности й багатокультурности, мандрівок молоді і старших віком, тощо. В висліді виборів нової управи ввійшли в її склад п-і Е. Остапчук із Ванкуверу, та п-і Н. Вашук і проф. Яр. Рудницький із Вінніпеґу. Цей останній очолив Комітет Людських Прав КФГ, а п-і Н. Вашук увійшла в Комітет мандрівок молоді й старших.

Андрій Демус очолив УІММ в Чікаґо

Чікаґо (Аскольд Клюфас). — В неділю 18 травня 1975 р. відбулися тут треті Загальні Збори Українського Інституту модерного мистецтва в Чікаґо. Зборами провадив д-р Стефан Колучі. Після вислухання звітів уступаючої Управи УІММ, вив'язалася над ними жвава дискусія. На внесок мистця Михайла Урбана, уділено абсолюторію уступаючій Управі з признанням за труд і успіх.

Андрій Демус

Нову Управу УІММ очолив мистець Андрій Демус, який працює як екзекутивний мистецький директор в реклямовій фірмі. Вибрано три заступниці голови: мисткиню Ліду Петруняк-Колучі, Олександру Дяченко - Кочман і Любу Маркевич. На секретаря обрано Орисю Бурдяк, на скарбника Олега Коверко, референт преси — мисткиня Керин Заліско, організаційний референт — мисткиня Джоні Іванчук, адміністратор — Іванна (Дузя) Попадюк, хронікар — мистець Юрій Струтинський і вільний член Управи — Марійка Гаврилюк.

На кінець новообраний голова Андрій Демус подякував учасникам за поради й бажання щодо нових плянів УІММ.

ЗСА можуть вжити тактичну атомову зброю – заявив Шлесінджер

Вашінґтон. — У звіті, переданому Конґресові кілька тижнів тому, але оприлюдненому щойно в четвер, 29 травня, секретар оборони Джеймс Шлесінджер заявив, що в крайньому випадку ЗСА можуть вжити проти держав Варшавського Пакту тактичну атомову зброю. Але Шлесінджер кількакратно підкреслив, що якщо б СССР і його союзники заатакували держави НАТО звичайною (конвенційною) зброєю, то ЗСА вжили б тактичну атомову зброю тільки тоді, якщо б Заходові загрожувала неминуча поразка. Шлесінджер також заявив, що атомова зброя була б вжита як відплатний оборонний засіб, який мав би на меті переконати Москву та її союзників, що НАТО готове на драстичну відсіч і змусити комуністичний бльок приступити до переговорів. Хоча теперішні конвенційні мілітарні сили НАТО і держав Варшавського Пакту майже різні, то Шлесінджер заявив, що могла б витворитися ситуація, коли ЗСА мусіли б вжити тактичну атомову зброю, щоб відбити напад з боку Москви звичайною зброєю.

49 американських конґресменів виїхали до Европи

Вашінґтон. — Користаючи з перерви у працях Конґресу і відпустки, яка розпочалася з нагоди Дня Пам'яти, 49 конґресменів ЗСА виїхало у студійні подорожі до Европи. Вони мають намір відвідати в першу черґу країни, які є членами Північно - Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), авіяційну виставку в Парижі та познайомляться з тюремною системою у Швеції і Голляндії. Крім того, конґресмени зацікавленні дальшими студіями положення жидів в Совєтському Союзі і економічно-господарською ситуацією в Европі.

Африканські держави створили економічний союз

Лаґос, Ніґерія. — Тут підписано 28 травня угоду між 15-ти африканськими державами про створення економічного об'єднання — „Економічної Спільноти Західніх Африканських Держав". Нова економічна спільнота в Африці охплює дев'ять французомовних, одну портуґальськомовну і п'ять англійськомовних африканських держав. Угоду в цій справі підписали президенти Дагомею, Ґамбії, Ґвінеї-Біссау, Побережжя Слонової Кости, Ліберії, Мавританії, Ніґерії, Сієрри Леони, Того, Горішньої Волти, Малі, Ґвінеї, Сенеґалю і Ґани. У комунікаті є мова про те, що уряди згаданих держав плянують спільноту, що матиме „праґматичний, динамічний" характер у практичній своїй діяльності стисло враховуватиме „реалітети держав-членів". В програмі передбачається співпраця на відтинках промисловости, транспорту, телекомунікації, енерґетики, сільського господарства, природних багатств, грошевих і фінансових справ, а також в ділянках соціо - культурного життя окремих країн. Домінуючою країною у цій „спільноті" буде безперечно Ніґерія, яка начисляє 60 мільйонів населення, тобто половину населення всіх союзних держав разом, а якої прибутки з нафти за минулий рік перейшли суму 8,8 більйонів долярів. Столиця Ніґерії Лаґос має бути осідком адміністрації нової західньоафриканської економічної спільноти.

КАНАДСЬКА СПІВАЧКА В КИЄВІ

Відома канадська естрадна співачка Полін Жульєн повторно виступила у Києві з репертуаром пісень „про свободу і щастя, дружбу і кохання". Її травневі концерти в Києві пройшли з успіхом.

Українську музику знову передаватимуть на радіопрограмі

Ню Йорк, Н. Й. — Популярна нюйоркська радіопрограма Роберта Шермана т. зв. „Listening Room", на якій 8-го квітня ц. р. передано інтерв'ю з Ренатою Бабак, знову передаватиме двогодинну програму виключно з музикою українських композиторів та української народної музики.

В листі до Теодора Шумейка, співвласника фірми публічних зв'язків „Шумейко - Вільсон", Р. Шерман подякував йому за українські платівки, між якими були платівки Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка. Р. Шерман розповів йому про його майбутню українську програму, яку передаватимуть у вівторок 3-го червня ц. р., розпочинаючи її о год. 10:06 ранку. Програма закінчиться уривками деяких платівок Т. Шумейка.

Програму Р. Шермана можна почути на радіостанції НюЙорк Таймсу WQXR на хвилях 1360 або 96.3 FM stereo.

В Ню Йорку відбувся З'їзд Конґресу Російських Американців

Ню Йорк. — „Новое Русское Слово" з 28 травня ц.р. інформує, що тут відбувся черговий З'їзд Конґресу Російських Американців, в якому взяли участь представники з багатьох міст ЗСА. З'їзд пройшов, згідно з інформацією газети, в дружній і діловій атмосфері. Делеґати схвалили працю Управи Конґресу і уділили абсолюторію уступаючим органам. На голову Конґресу перевибрано проф. Е.А. Александрова, а до управи увійшли багато представників з молодшого покоління.

Пластуни відбули своє Свято Весни

Детройт (Слава Рубель) — „Ви не самі — ми духом з Вами!" Під таким кличем в днях 24-26 травня ц.р. на оселі „Зелений Яр" біля Детройту відбулося пластове Свято Весни, в якому взяло участь 463 пластуни і пластунки із пластових станиць Боффало, Клівленду, Рочестеру, Чікаго і Детройту. Провід Свята: комендант — станичний Детройту пл. сен. Степан Феденко, бунчужний — ст. пл. Ярема Маринюк, писар — ст. пл. Дарія Гаврилюк. Командантка підтабору юначок — пл. сен. Люба Маринюк, к-т підтабору юнаків — пл.сен. Всеволод Гнатчук. Клич цьогорічного Свята Весни був присвячений солідарности Пласту із політичними в'язнями в Україні та 25-річчю смерти Головного Командира УПА генерала Тараса Чупринки — пластуна Романа Шухевича. Його портрет був на головній площі.

Після вислухання св. Літургії, яку відправив капелян о. Іван Прокопович, відбулася дефіляда, під час якої пластуни і пластунки з поодиноких станиць несли таблиці з іменами нескорених борців за права України та з їхніми провідними думками. Усіх 30 таблиць опісля творило форму тризуба на приготованих маштах. До пластунів та чисельно зібраних батьків і гостей виголосив слово Начальний Пластун пл. сен. Юрій Старосольський, який також передав привіт від пластунів в Австралії, яких недавно відвідував. Пл. сен. Слава Рубель, яка репрезентувала Крайову Пластову Старшину, передала привіт від Пластового Проводу та від голови КПС пл. сен. Андрія Миця.

Гарна погода та дружня співпраця пластових провідників з поодиноких станиць причинилися до успішного переведення програми свята, в яку входили: спортові змагання, теренова гра, мистецькі пописи, пластові гри і забави, вечірка і ватра.

В тереновій грі брали участь по одному гуртковi з кожного куреня, а траса складалася з 8-ох пунктів, на яких перевірювано знання з ділянки пластової ідеології та практичного пластування. На пункті, де перевірювано знання юнацтва про найновіші події в Україні та про представників спротиву, символом яких є Валентин Мороз, молодь виказала добре обзнайомлення з цими подіями. У висліді точкувань, станиці здобули такі місця:

Спорт: 1. Детройт, 2. Боффало, 3. Клівленд, 4. Чікаго, 5. Рочестер.

Теренова гра: 1. Детройт, 2. Боффало, 3. Чікаго, 4. Рочестер, 5. Клівленд.

Загальне точкування: 1. Детройт, 2. Рочестер, 3. Чікаго, 4. Боффало, 5. Клівленд.

Український Комітет 200-річчя Америки радить

Ню Йорк (УККА). — На суботу, 31-го травня, були заповіджені наради Крайового Українського Комітету 200-річчя Американської Незалежности та наради представників місцевих Комітетів 200-річчя з Ню Джерзі та частинно Ню Йорку і Пенсильвенії для дальшого обмірковання і вирішення ряду актуальних проблем, зв'язаних з підготовою до відзначення цих великих роковин. Наради Крайового Комітету, заповіджені на год. 10:30 перед полуднем в приміщеннях Української Будівлі УНСоюзу при 30 Монтґомері вулиці в Джерзі Сіті мають на порядку схвалення проєкту окремої української відзнаки для 200-річчя Американської Незалежности, встановлення дати і програми запляновaної в наступному році у Вашінґтоні великої крайової української маніфестації з нагоди 200-річчя, прийняття програми, схваленої вже раніше крайової української імпрези у Філядельфії та ряд інших актуальних справ.

Після цих нарад Крайового Комітету мають відбутися в тих самих приміщеннях наради представників місцевих Комітетів 200-річчя з Ню Джерзі та частинно з Пенсильвенії і Ню Йорку.

В Києві почалась виставка Метрополітен Музею

Київ. — „Ластівкою міжнародної відлиги" називає газета „Культура і Життя" з 22-го травня виставку одинадцяти експонатів з нюйоркського Метрополітен Музею, яку 20-го травня відкрито в Києві у приміщенні Музею історичних коштовностей УССР; вона триватиме до 1-го вересня ц. р.

Пишучи про цю виставку „Унікальних експонатів стародавньої Греції та Ірану XII-IV століть до н. е. з колекції Метрополітен Музею Мистецтв ЗСА", газета підкреслює, що це перша в історії взаємин цих двох країн виставка, і що вона служить „наочним свідченням реалізації угод про співробітництво між СССР і ЗСА", та повідомляє про аналогічну виставку з колекції київського музею, що відкрилась у Ню Йорку в кінці квітня в приміщенні Метрополітен Музею.

Як відомо, ця виставка т. зв. скитського мистецтва, переважно староукраїнського походження, викликала велике зацікавлення серед американців, особливо українського роду, та стала поштовхом для деяких уточнень і спростувань з українського боку, щоб Україну не утотожнювано з Росією.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

„КИЇВСЬКА ВЕСНА"

Фестиваль „Київська весна" присвячений 30-річчю „Дня перемоги" розпочався в Києві 23 травня ц. р. Це „свято дружби і братерства", як і в минулі роки, має міжреспубліканський характер, і проходить в цьому році під тематичними гаслами: „Пісня славить подвиг", „Пісня славить працю", „Славним трудівницям — повага і любов", „Хай завжди буде сонце". Фестиваль триватиме 10 днів і має служити „зарядом бадьорости і доброго настрою" для „успішного завершення дев'ятої п'ятирічки, гідної зустрічі XXV з'їзду КПСС".

ВІДЗНАЧИЛИ ОЛ. КОРНІЙЧУКА

Драматурга, державного діяча, „героя соціялістичної праці", академіка і кіносценариста Олександра Корнійчука відзначено в Києві з приводу його 70-річчя з дня народження вечором у його честь. З доповідями про нього, як „майстра слова", „невтомного борця за мир", „самобутнього художнього таланту" та кіномистця, виступили Д. Шлапак — мовознавець, О. Коломієць — драматург та С. Вишинський — мистецтвознавець. Вечір ілюстрували уривки з п'єс Корнійчука та кадри з його фільмів.

НЕ ДАЮТЬ ГРОШЕЙ НА РЕМОНТ

Палац культури ім. Горького у Харкові закритий вже третій рік, бо його треба ремонтувати. На призначення фондів для віднови будівлі довелося чекати аж три роки. Мистецькі колективи цього палацу мусіли продовжувати працю у „гостях" в орендованих приміщеннях. Подібно мається справа з ремонтом будинку культура тресту „Промбудматеріяли", теж у Харкові, де треба було чекати на потрібні фонди два роки. Ці самі труднощі переживає і клюб кераміко-трубного заводу в Харкові та деякі інші клюби.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЗБУДОВАНОГО ХРАМУ

Мейпелвуд, Н. Дж. — Заряд української православної церкви св. Вознесіння (о. Іван Наконечний — настоятель, Віктор Кирейко — голова Парафіяльного Уряду) інформує, що посвячення новозбудованого храму при 650-652 Ірвінґтон евеню відбудеться в неділю, 15-го червня ц.р. Чину посвячення довершить Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав в сослуженні отців сусідніх парафій. Початок торжеств год. 9-та ранку. По полудні о год. 1-й дня в залі Товн енд Кемпус при 1040 Морріс евеню в Юніон, Н. Дж., відбудеться святочний бенкет з відповідною програмою.

ВИСТАВКА ТАНІ ОСАДЦИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В неділю, 1-го червня ц.р. о год. 5-й по полудні тут в Українському Інституті Америки — 2 Схід 79-та вулиця відбудеться відкриття виставки картин і кераміки мисткині Тані Осадци. Відкриття попередить музичний речиталь у виконанні Христини Осадци - Павксіс (меццо - сопрано) та Христини Петровської - Брежон (фортепіяно). Виставка буде відкрита кожного дня (крім понеділка) від год. 3 - 8 і триватиме до 29 червня включно.

ВЕЧІР ТУІА В МІННЕАПОЛІСІ

Міннеаполіс, Мінн. — Управа Відділу Товариства Українських Інженерів Америки інформує, що в неділю 1-го червня ц.р. тут в залі церкви св. Константина відбудеться Вечір доповідей. Дарія Стець, студентка права, поділиться своїми враженнями з подорожі по Україні і Західній Европі ілюстрованими прозірками, а голова Студентської Громади в Міннеаполісі, Володимир Сеник, говоритиме про можливості курсів українознавства на Міннесотському університеті. Початок вечора год. 7:30 вечора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

П'ята колона в НАТО

На цьогорічній вершинній конференції членів Північно - Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) у Брюсселі створилася дуже дивна і до того небезпечна ситуація у зв'язку з подіями, що заіснували в Португалії, яка є членом цього Союзу. Справа в тому, що португальський уряд опинився під комуністичною контролею. Комуністичні елементи переважають у правлячій військовій хунті, а Португальська Комуністична Партія, не важаючи на те, що в недавніх виборах дістала незначний відсоток голосів, далі має вирішальний вплив в уряді.

Мавши на увазі такий фактичний стан, серед політичних кіл НАТО почалася дискусія про усунення Португалії з членства в НАТО. Такого переконання є також, як виглядає, президент Форд, який навіть сказав, що „не можна мати в організації, що має за мету оборону проти комуністичної загрози, державу, уряд якої є контрольований комуністами".

Щоб не допровадити до радикальних постанов у португальській справі на форумі НАТО, уряд Португалії опублікував заяву, інформуючи про своє бажання залишитися в НАТО. Португальський прем'єр - міністер Васко Гонсальвес перед своїм виїздом на конференцію НАТО до Брюсселю підкреслив, що „Португалія респектуватиме союзні договори".

Іншими словами, з формальної точки зору справа Португалії і її відношення до Північно - Атлантійського Союзу нібито позитивно полагоджена. Стан, проте, остається без ніяких змін, бо всі познаки вказують, що існує цілком реальна небезпека перетворення Португалії у совєтсько - російського сателіта. З цього погляду Португалія, якщо не є, то завтра може стати московською п'ятою колоною в НАТО і передати Москві всі дотеперішні політичні і стратегічно - військові таємниці західного протисовєтського союзу.

Багатомовними є голоси на тему Португалії на сторінках совєтської преси, яка вважає сучасний скомунізований режим справжнім речником інтересів Португалії і виступає в його обороні від „замахів імперіялістичних кіл". Очевидно, в нікого не може бути ніякого сумніву, що Португальська Комуністична Партія є вже сьогодні догідним знаряддям Москви і здійснює на терені Португалії московські імперіялістичні пляни, в першій мірі спрямовані на підрив західнього оборонного союзу.

В такій ситуації не може бути іншого виходу, як тільки, або усунути з НАТО Португалію і цем самим зліквідувати в НАТО московську п'яту колону, або дати всебічну допомогу португальським демократичним силам, щоб вони могли, згідно з бажанням подавляючої більшости португальського народу, висловленим в останніх виборах, прийти до влади в країні і в цей спосіб усунути московську комуністичну загрозу для Португалії і НАТО.

Час наглить

У вівторок, 27-го травня, президент Форд запропонував ряд заходів, які мають на меті зменшити залежність ЗСА від інших країн щодо постачання нафти, зменшити вживання нафтових продуктів в Америці та заохотити американські нафтові фірми збільшити власну продукцію. Для осягнення цих цілей Президент встановить другу з черги однодолярову підвишку на кожну бочку імпортованої нафтової ропи, встановить 60-центове мито на кожну бочку рафінованих нафтових продуктів із закордону та почне поступово ліквідувати урядову контролю над цінами американських нафтових продуктів.

Поминаючи те, що контрольований демократами Конґрес неґативно ставиться до цих пропозицій Президента, треба зазначити, що навіть дорадники президента Форда сумніваються, чи запропоновані ним заходи дуже зменшать залежність ЗСА від інших країн щодо постачання пального. Вони твердять, що імпорти нафти все одно зростатимуть з року на рік, але не таким швидким темпом як зростали б, якщо не було б встановлено вищого мита та якщо ціни на американські нафтові продукти надалі залишилися б під урядовою контролею. Ці дорадники твердять, що заходи, запропоновані Президентом минулого вівтірка, спричиняться до того, що імпорти нафти в цьому році становитимуть 6.2 мільйона бочок денно, в 1977-му році — 6.9 мільйона бочок, а в 1985-му році ЗСА будуть імпортувати 9.6 мільйона бочок нафти кожного дня. Без цих заходів, твердять ці дорадники, Америка в 1977-му році мусіла б імпортувати 7.6 бочок кожного дня, а в 1985-му — аж 12.1 мільйона бочок денно. Речники Білого Дому заясняють, що президент Форд знає, що запропоновані ним у вівторок заходи не цілком задовільні. Він волів би, щоб імпорти нафти впали нижче теперішнього рівня, але, на думку Президента, це можливе тільки тоді, якщо Конґрес, що мало правдоподібне, погодиться на цілу енерґетичну програму Білого Дому, представлену Конґресові ще в січні цього року. Ця програма включає також знесення урядової контролі над цінами американського природного газу, пропонує збільшити вживання вугілля та атомової енергії, як також пропонує, щоб вже тепер були використані нафтові запаси, призначені для майбутнього вжитку збройними силами. Білий Дім переконаний, що якщо б Конґрес схвалив цю програму, то до 1985-го року щоденні імпорти впали б до 4.9 мільйона бочок.

Трудно сказати, чи і на скільки здійсняться передбачування Президента і його дорадників. Але правдою є, що наразі тільки один Білий Дім виготовив всеохоплюючий плян розв'язання енерґетичної проблеми. Хоча Комісія заходів і засобів Палати Репрезентантів виготовила свій енерґетичний законопроєкт, та коментатори сумніваються, щоб цей законопроєкт був схвалений обома Палатами Конґресу. Отже, перед законодавцями стоять дві можливості: якнайшвидше виготовити такий енерґетичний законопроєкт, який одержав би підтримку більшости членів в обох Палатах Конґресу, або погодитися на цілу енерґетичну програму Білого Дому. Законодавці вже і так надто довго, бо повних 4 місяці зволікають із розв'язкою енерґетичної проблеми. Добро країни вимагає якнайшвидших заходів для розв'язки цієї проблеми, яка, за славами президента Форда, може цієї зими перетворитися в енерґетичну кризу, подібну до цієї, яка існувала в 1973-му році.

Я. Гайвас

ВИХІД З КРИЗИ, ЧИ ДАЛЬШІ КОМПЛІКАЦІЇ?

Сучасна господарська криза триває вже довше як півтора року, якщо не враховувати інфляції, що попередила її. Між іншим, і цим вона вирізняється від усіх післявоєнних господарських депресій, які тривали значно коротше. Та це не єдина різниця. Сучасна криза є значно глибша та всестороння, в своїх виявах дуже складна й непередбачлива. Всілякі передбачування її кінця, чи навіть перебігу з малими вийнятками виявилися недійсними. Її довготривалість і глибина витворюють щораз нові труднощі й починають породжувати тривогу.

Щораз більше голосів, що її аналізують, починають допускати можливість, що це криза структурального, а не коньюнктурного характеру. Що так галасливо від самого початку твердять представники т. зв. радикальної економічної школи — це зовсім не дивно, це бо виплиає з їхніх „ідеологічних" заложень, коли ж такі голоси починають лунати і з інших кіл, діло стає серйозним. Бо ж це питання далеко не академічного характеру, а навпаки. Воно заторкує основи буття кожної одиниці та ставить знак запиту над шляхами майбутнього розвитку цілого суспільства.

Коли ми цим разом мали б направду до діла зі структуральною кризою господарської системи, то це значило б, що якоюсь зовсім не малою, мірою і ціла суспільно - державна система опинилася в кризовій ситуації. А якщо так, то тоді без основних, власне, структуральних змін не було б можливости з кризи вийти. Коли ж це звичайна криза коньюнктури, що їх було вже дуже багато на протязі цілої капіталістичної доби й які раніше бували майже періодичні, через що й називано їх кризові циклі, та були дуже глибокі й болючі, то вона пройде, й господарство не лише повернеться до рівноваги, але увійде в новий цикл приспішеного розвитку.

Минулорічний лавреат Нобелівської премії в ділянці економіки, колись професор університету в Чікаґо, а тепер у Відні, Ф. фон Гаєк припоручає в такій ситуації інтервеніювати якнайменше, бо це тільки припізнює „самоочищувальні" господарські процеси, а радить радше терпеливо відчекати, це значить, якнайменше втручатися в природний перебіг ритмічного господарського розвитку. Одначе загал господарських, а ще більше державних діячів є іншої думки, а саме: вони уважають, що вчасна й правильна інтервенція позагосподарських чинників може не лише кризу злагіднити, але й значно приспішити вихід з неї.

Вже під кінець минулого року, а ще більше в першому кварталі цього року, стало дуже популярним передбачувати кінець кризи на другу половину цього року. Неначе лявіна росли й множилися оптимістичні голоси. Господарські оракули наввипередки цитували цифри й усілякі господарські показники, не забуваючи про зміну психічної постави консумента, якого довір'я мало відроджуватися, —мовляв, ось - ось і почнеться вихідна лінія вгору на господарському фронті. Говорили це теоретики, на чолі з деякими найвидатнішими авторитетами, говорили керівники господарських гігантів. Тільки зрідка можна було почути голоси осторогі, поминаючи, очевидно, згадану вгорі „радикальну" економічну школу, визнавці якої „з професії" пророкували „кінець світу" капіталістичній системі.

Всупереч усім цим передбачуванням показники першого кварталу цього року невеселі. Вони в дуже багатьох випадках гірші за минулий рік. Останні два місяці не кращі. Дві основні в ЗСА промисловості — автомобілева й будівельна, або виявляють дальший спад навіть у порівнянні з минулим кризовим роком, або мінімальне піднесення. Одночасно з тим криза захопила нові господарські ділянки, які минулого року були нею неохоплені. Наприклад, сталева промисловість, „база баз" індустріяльного виробництва, після майже рекордового 1974 року, в цьому році почала швидко підупадати. На Конференції Американського Інституту Заліза і Сталі в Ню Йорку в половині травня ц. р. авторитетно ствердженo, що цьогорічні достави впадуть приблизно на 15-20 відс. в порівнянні з 1973 роком.

Майже в цьому самому часі на Конференції Організації Господарської Співпраці і Розвитку, найвищої керівної господарської об'єднаної установи країн промислового Заходу, в Парижі не менше авторитетно ствердженo, що ціла промислова продукція передових країн Заходу. — ЗСА, Японія, Німеччина (західня), Франція, Італія, — впаде цього року на приблизно так само на 15-20 відс. Про таку країну, як Англія, старалися говорити якнайменше, бо вона ввійшла в стадію таких нещоденних господарських клопотів, а може навіть соціяльного розкладу, що важко говорити про її ближче майбутнє. Хоч на її горизонті блистить зоря надії від відкритих великих покладів нафтової ропи при північних берегах Шотляндії. Через це все навіть ті, які пророкували й пророкують значне господарське піднесення цього року, обережно додають, що воно може тривати коротко й перейти у нову, може навіть ще гострішу, кризу.

Постає питання, чи не можна цьому зарадити? Очевидно, що можна. Господарське життя не є фетиш, керований якимись глибокими й незнаними силами, супроти яких людина безпорадна. Господарка є творчість людини й колективу й можна на неї впливати і її регулювати, якщо тільки керівники держави й суспільства виходять з відповідних принципів і мають охоту до протизаходів.

Покищо ці американські чинники обмежилися тільки до двох засобів: монетарного й фіскального. На монетарному відтинку емісійний банк збільшує приспішено суму грошового обороту (саме тепер понад 7 відс. у річному відношенні), щоб піднести наявність гроша для заохоти й полегші інвестицій і закупів, а на фіскальному — держава не лише зменшує податкові тягарі, але перевела радикальніший закон про звороти населенню, щоб у цей спосіб збільшити його покупну силу.

Це два клясичні інструменти, які вже не раз, зручно й правильно застосовані, давали добрі наслідки. Чи дадуть їх тепер? Відповідь проста: якщо ми маємо до діла з кризою, то наслідки повинні бути значні й недалекі; коли ж, одначе, недомагає структура системи, тоді, очевидно, монетарні й фіскальні засоби, якщо й матимуть оздоровлюючі наслідки, то тільки короткотривалі й неглибокі. Тоді бо треба основних перемін чи удосконалень у структурі.

Таким чином несподівано ціла американська, а радше західня, господарська система стала перед великою пробою, перед життьовим іспитом. Вихід з кризи й новий етап швидкого росту й розвитку, як це було дотепер, завдяки природним силам і нормам господарського життя при допомозі тільки монетарних і фіскальних засобів і без глибких реформ та перемін не лише заманіфестує дальшу життєздатність капіталістичної системи, але й дасть у руки її керівникам удосконалені інструменти для поборювання застою. Продовження й поглиблення кризи без огляду на дотеперішні протизаходи вказуватиме на органічні структуральні недоліки капіталістичної системи, які вимагають змін у ній.

Доповнює ці міри державний бюджет, дефіцит якого в роках 1975/76 осягне астрономічну цифру 60-80 мільярдів долярів. Одначе, проти такого небувалого дефіциту вже сьогодні є чималі застереження, бо як з одного боку він буде значним імпульсом для економіки, так з другого — містить у собі велику інфляційну загрозу.

В цьому й причина, чому сучасній господарській кризі й методам поборювання її приглядаються з такою увагою як господарські кола, теоретики й практики, так і державні мужі та політики.

Як це вже згадано на початку цієї статті, серед них виникають поважні сумніви, які породжують різні пропозиції структуральних змін, чи оновлень. Серед тих пропозицій однією з основніших — свіжий проєкт сенаторів Гомфрі (демократ) і Джевітса (республіканець) започаткувати загальне господарське плянування в ЗСА. Є й різні інші. Одначе, всі вони в початковій стадії, і їхню долю вирішить дальший розвиток господарського життя.

о. проф. д-р Ю. Шумовський

СОВЄТСЬКА ВЛАДА, РЕЛІГІЙНЕ ПИТАННЯ І УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

I

Вже давно в пресі цілого світу підноситься питання в справі переслідування релігій в СССР, а зокрема в Україні.

Від самого початку існування комуністична партія, очолена Леніном, проголосила була релігію за „опіум народу", а її служителів назвала „мракобісами". Від цього часу почалося систематичне переслідування і нищення як самих релігійних місць, так і священнослужителів та самих віруючих.

Тисячі священиків, єпископів, рабинів, магометанських, будійських священнослужителів, сектантських проповідників совєтська комуністична влада знищила, замордувала. Тисячі релігійних місць, церков, манастирів, костелів, синагог, мечетів, каплиць та молитовних домів, цвинтарів та могил було знищено чи перетворено на театри, музеї, парки, зсипи збіжжя і т.п.

Мільйони людей різних релігійних визнань за те лише, що вони вірували в Бога, мали в хаті образи, ходили до церкви, синагог, мечетів, за те, що виховували своїх дітей в релігійному дусі, — були вислані на заслання, або знищені на місці.

Комуністична партія і влада СССР на чолі зі Сталіном а тепер Брежньовим, провадила і провадить ще грізнішу політику щодо релігії, ніж колись це робили поганські Нерони та Діоклетіани, бо вони принаймні самі вірили в щось, хоч і в фальшивих богів, та мали хоч якусь релігію. Совєтська влада і комуністична партія є абсолютно безбожна, антирелігійна, яка не рахується з жадними релігійними переконаннями людини, а навпаки — нищить у людини все, що є духове і святе.

Від брутальної і кривавої акції в епоху Леніна - Сталіна, совєтська влада нині перейшла на ідейно - марксистську систему боротьби з релігією, переконавшись, що кров мучеників невинно замордованих за віру, ще більш скріпила в людей віру в Бога у країнах СССР. Совєтська влада тепер стала творити спеціяльні кадри безбожників — пропаґандистів, антирелігійні гуртки; катедри при університетах і школах повели спеціяльну кампанію антирелігійної пропаґанди в навчанню во всіх галузях державного, політичного, господарчого, культурного і наукового життя серед поневолених комуністичною владою народів.

Мільйони рублів совєтська влада приділила для антирелігійної пропаґанди і боротьби з вірою в Бога своїх горожан. Все більш антирелігійної літератури, театральних вистав, радіопередач, телевізійних показів, музеїв тощо з'явилося в Україні. З другого боку, совєтська влада натискає поліційно й адміністративно у боротьбі з релігією, і наслідками цього стали варварські „нальоти" на українські православні манастирі, як напр., на Почаївську Лавру. Окупанти стали інтенсивно замикати наші святині, напр., чудовий собор у Рівному, церкви в м. Житомирі та в інших містах і селах, почали ліквідувати їх майно, а через школу і різні організації, як комсомол і піонерів, стали нищити релігію та християнську мораль у душах дітей.

Застогнала українська земля, заплакали матері та батьки, видючи своїх дітей поневоленими антирелігійною кампанією та переслідуванням. Багато людей пішло в „катакомби", де таємно і нишком исповідують свою батьківську віру в Бога, а інші — заслані на Сибір до „неподнятої целини", чи до в'язниць.

Офіційний журнал „Безбожник" та „Большевик" надрукували були свого часу для громадян 10 заповідей атеїзму. В одній з таких заповідей говориться: „Ніколи не забувай, що духовенство, служителі культів є найбільшими ворогами комунізму і народу". Цих заповідей кожен комуніст, а з ними і весь совєтський уряд, міцно тримається і виконує. Однак, для пропаґандивних цілей, щоб затерти очі світові, в конституції СССР, в пункті 104-му говориться про свободу совісти, свободу релігійних обов'язків і вірувань громадян СССР.

(Продовження буде)

З НАШИХ БУДНІВ

Весільний фестиваль

Добрий друг, Микола Понеділок, що на радість-втіху всій Екзильній Україні, зокрема красному жіноцтву, поволі, але впевнено вертається до форми, після складної операції, — благословив мене на дорогу такими словами:

— Їдьте, Івасю, в щасливу годину, на весільний фестиваль нашої мистецької братії на Союзівці, і щасливо, в доброму здоров'ї, та неодружений, — не згадуючи проти ночі, — назад вертайтеся! Уповноважую вас у моєму імені, протанцювати з мамою пана молодого, Галиною Андреадіс, одне легеньке танго, а з її чоловіком, теж Миколою, та з його сватом, теж Миколою, але Ч о р н им, вдарте за щастя молодят і за моє здоров'я по дубельтовому!

Жаль і шкода, що дорогий друг Микола Васильович не може, покищо, брати активної уґасти в таких імпрезах, як весілля... Він собі тепер, як кажуть американці, бере все полегеньку, відпочиває, дихає в парку весняним повітрям і накопичує сили до Гантеру, щоб бути готовим, у повному бойовому ринштунку, до відкриття виставки картин „Трьох Козаків" у пансіоні „Ксеня".

Треба все ж таки підкреслити в цьому місці, що дорогий друг поклав на маю совість не абияке, сказати б, навантаження... Поскільки з другим завданням, що стосується здоров'я Миколи Васильовича і щастя молодої пари, постараюся якось справитись в гуцульському барі „Трембіта", то вже за успішність танцювального виступу з такою расовою партнеркою, як Галина Андреадіс — ніяк не можу ґарантувати. Та й нікуди правди діти, що такого, як казали в Краю, „данцора", як Микола Васильович, теж нелегко кимнебудь заступити! Пригадую собі, на той приклад, новорічний баль хору „Думка" в Балтімор-готелі, — яка прекрасна була тоді з них пара! Хоч бери, саджай до літака та й вези просто до Голлівуду.

Гадаємо, що пан управитель Квас не міг вибрати кращої імпрези на цей кінець тижня, ніж згаданий весільний фестиваль! Тільки подумати, скільки там поназ'їжджається солістів і солісток, скільки співаків, танцюристів, бандуристів інших інструменталістів! Сама панна молода, Ірця Чорна, привезе на Союзівку цілу кобзарську школу, під керівництвом о. Кіндзерявого - Пастухова. А як встануть Галина Андреадіс з Андрієм Добрянським, та як заспівають дует з „Запорожця за Дунаєм", — то маєте готову оперу на клаптику України, на американській землі... Я вже й не згадую про традиційний церемонія́л вінчання в лісовій церковці св. Володимира, серед гаю-розмаю, співу пташок та розквітлої ранньовесняної природи...

Гей, нема-то, як весілля на Союзівці!

Ікер

Микола Галів

Духовість українського християнства на симпозіюмі в Ля Саль Коледжі

1

В Ля Сальському Коледжі у Філядельфії відбувся в суботу, 19-го квітня науковий симпозіюм, в якому брали участь українські й не-українські теологи й вчені. Симпозіюм був заініційований Українським Католицьким Університетом св. Климентія в Римі та Краєвим Товариством за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви. Він проходив під загальною темою: „Українська Католицька Церква 1945-1975", себто під аспектом жорстокої ліквідації Української Католицької Церкви на Україні 30 років тому, і щоби відсвіжити пам'ять про страдницьку долю всіх українських християн, про всі українські церкви на Україні: Православну, Католицьку і Протестантські. Хоч загальна назва симпозіюму говорить про Українську Католицьку Церкву, але було порушувано й обговорювано ситуацію і інших існуючих християнських церков.

При відкритті симпозіюму коротке привітальне слово виголосив президент Ля Саль Коледжу Даніель Бирк, монах чину „Християнських Братів".

Леонід Рудницький, який займався підготовою симпозіюму і був його координатором, привітав доповідачів й учасників симпозіюму, та з'ясував ціль і завдання цього надзвичайного збору, що мав за завдання висвітлити в аналітично-науковій площині тернистий шлях українських християн і Українських Церков в Україні під большевицькою дійсністю. Рівночасно він представив керівника першої сесії симпозіюму о. д-ра Віктора Поспішіля, професора науки релігії в Мангетенському Коледжі в Ню Йорку.

Перша сесія проходила під заголовком: „Совєтська влада й Українські Церкви".

Керівник сесії о. Поспішіль дав коротке уведення до теми, підкреслив властивості комуністичного матеріялізму в теорії і практиці та вказав на ті спустошення, які він наніс Христовій Церкві в Україні, а потім представив першого доповідача, протестантського пастора Раджерса Гайдена, який є професором на „Центрі студій релігії і комунізму" при Кент Коледжі в Англії.

Слід зауважити, що на симпозіюмі підкреслювалося факт існування в Україні не тільки Церкви Православної й Католицької, але також і Протестантської. Це має свою глибоку християнську вимову, — спільно зустрічатись, взаємно себе визнавати і толерувати. Пастор Р. Гайден говорив на тему: „Українська Протестантська Церква й конфесії". Спершу доповідач сказав про історичний розвиток євангельської церкви на Україні, про те, що цей баптистський рух був національно українським, на який мали вплив німецькі колоністи. Він відмітив сумні факти переслідування євангеликів у минулому й сучасному називаючи визначних осіб.

Большевики арештували баптистів під закидом шпіонажі на користь західних держав, замикали баптистські доми молитви і розганяли їхні зібрання. Прелеґент подав широку картину спротиву вірних цим переслідуванням, — баптисти боронились леґальними засобами проти утисків нелюдської влади. Серед арештованих баптистів, що знаходяться на засланні, є найбільше українців. Баптисти серед всіх інших релігій в СССР були і ще є однією з найбільш активних релігійних груп, вони активно практикують релігійне життя і протиставляться переслідуванням режиму. Пастор теж згадав активного баптистського діяча Вінса, що недавно був арештований у Києві, його дружину Лідію і дітей, яких також там переслідували і тероризували. В СССР на думку доповідача, немає другої релігійної групи, яка б була більше переслідувана за баптистів. Офіційне число баптистів є п'ять тисяч осіб, але фактично їх є більше. Доповідач рівночасно поінформував, які робились і далі робляться заходи в обороні переслідуваних протестантів у СССР.

Про Українську Православну Церкву говорив о. проф. Юрій Шумовський з Лонґ Айлендського Університету.

Доповідач подав у хронологічному порядку, як ліквідовано Укр. Православну Церкву на Україні. В ліквідації УАПЦ допомагала також московська патріярхія. Порівняно з іншими республіками релігійне життя, зокрема УАПЦ, в Україні було найбільше переслідуване і нищене. Переслідування релігійного життя на Україні починається з низів вгору, від голів колгоспів, які мають боротися з „опіюмом народу", до найвищих в уряді. Він нагадав про те, як нищились тисячі церков, а деякі, як Свята Софія і Печерська Лавра в Києві, були замінені на безбожницькі музеї. О. Шумовський також розповів, які роблено заходи в обороні УАПЦ і в загальному всього релігійного життя на Україні; під кінець він відмітив деякі фраґменти з візити в ЗСА представників московської патріярхії на чолі з Філаретом.

Д-р Василь Маркусь, професор з Лойола Університету в Чікаґо, говорив на тему: „Українська Католицька Церква". Доповідач змалював загальне тло Української Католицької Церкви та підкреслив особливі зацікавлення нею большевиків. Ретроспективно згадав про наставлення до УКЦеркви царату. Довше зупинився над т. зв. Львівським синодом, на якому сталось „зірвання" з Апостольською Церквою і „поворот" до „матірної" російської. Ліквідація УКЦеркви відбувалась при допомозі московського патріярха Алексея.

Доповідач зокрема підкреслив факт, що одного із ініціяторів т. зв. Львівського синоду, а саме о. Костельника було вбито. Хоча совєти убивство приписують українському резистансові, проте для цього немає жадних конкретних даних. Д-р Маркусь висунув правдоподібне припущення, що вбивство довершило саме КҐБ, щоб в такий спосіб заховати всі закуліси Львівського синоду, про які о. Костельник знав і міг колись про це розповісти. Слід додати маленьку деталь, що большевики за першої окупації західніх земель України розстріляли сина о. Костельника.

ДЕЛЕГАТИ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! ЧИ ВИ ВЖЕ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК Й ПРИДБАЛИ БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ КОНВЕНЦІЇ? ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО, ЩЕ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ТРАВНЯ!

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД...

(продовження з 1-ої стор.)

ним підприємством, як зобов'язання додержуватися спільних шляхів у змаганні за цілі, що їх поділяємо. Ми мусимо будувати на вкладі, що його вже робить наш союз за посередництвом різних комітетів, приймаючи визов модерного суспільства і у змаганні за розв'язку проблем окруження, зв'язаних з індустріялізованими суспільствами. Ми мусимо зайнятися проблемами населення, харчів і сирівців. Ми мусимо знайти шляхи для зміцнення світової торговельної і грошової системи і зустріти труднощі розвитку енергетичних ресурсів та їх консервування..."

Вказавши на ці шість завдань перед НАТО, президент Форд запевнив альянтів, що ЗСА зі свого боку докладуть всіх зусиль, щоб спільним трудом розв'язати складні проблеми сучасного світу.

Конференції з західніми лідерами

Напередодні пленарної сесії НАТО президент Форд мав наради з лідерами окремих західніх альянтів. Найбільше часу він присвятив розмовам з прем'єр - міністрами Греції і Туреччини — Константином Караманлісом та Сулейменом Демірелом. Крім того, президент Форд зустрічався з британським прем'єр - міністром Г. Вілсоном, французьким президентом Жіскаром д'Естеном та з португальським прем'єр - міністром К. Ґонсальвесом, який поновно запевнив, що Портуґалія плянує оставатися в системі НАТО і вив'язуватися зі своїх зобов'язань.

По закінченні нарад у Брюсселі, які продовжувалися 30-го травня за закритими дверима, президент Форд поїде до Еспанії, де зустрінеться з ген. Ф. Франком, а відтак переїде до Зальцбурґу на зустріч з єгипетським президентом Анваром ель-Садатом. У поворотній дорозі до ЗСА відвідає Рим, де переговорюватиме з президентом Леоне та відвідає папу Павла УІ.

Небувалі спеки в Східній Европі

Варшава. — Газета „Жиціе Варшави", як також совєтська преса інформують про небувалі досі в місяці травні спеки у Східній Европі. Температура, наприклад, в Польщі доходить до 30-32 ступенів за Цельзієм, тобто 86-90 за Фаренгайтом, і триває вже майже три тижні. Подібні спеки метеорологи віднотували в Чехо-Словаччині, Мадярщині, Румунії, Болгарії, південній частині України. Також в Москві вже другий тиждень панує велика горяч і температура досягає 30 ступенів Цельзії. Згідно з інформаціями совєтської преси, такої температури не віднотовано від 1926 року. Уряди поодиноких країн поробили деякі заходи, щоб хоронити населення, головно дітей хворих осіб і робітників, які працюють в індустрії, пекарнях, гутах тощо. Їм довозять позачергою воду з ледом, а в будинках і залях нашвидку руку розпочали вмонтовувати відповідні вітряки. З огляду на брак охолоджуючих апаратів, урядові чинники рекомендують населенню перебувати вечорами поза помешканнями поливати дахи будинків холодною водою і вживати інших заходів для зниження горячі в помешканнях.

400-річчя українського книгодрукування відзначено спеціяльним випуском „Рецензії"

Кембридж, Масс. — Виданий семінаром Українських Студій при Гарвардському Університеті англомовний піврічник „Рецензія" — Огляд совєтських наукових видань, присвятив своє чергове число, перше за осінь - зиму 1974 року, ювілейній даті — 400-річчю українського книгодрукування. На зміст цього числа „Рецензії" склалися, крім передмови Франка Сисина, статті проф. Едварда Л. Кінана про деякі історичні аспекти раннього українського книгодрукування й Едварда Касинця про Ярослава Ісаєвича, як історика української книги, та чотири рецензії на видані з УССР книгознавчі праці: Марка Раєффа на складений С.О. Петровом каталог „Книги гражданского друку видані на Україні: ХУІІІ — перша половина XIX століття" (Харків, 1971), Данієла Кларка Во на книжку О. Я. Мацюка „Папір та філіграні на українських землях — ХУІ — початок XX ст." (Київ, 1974), Фредерика Р. Ґоффа на складений Б. І. Зданевичем „Каталог інкунабул Київської Центральної Наукової Бібліотеки" (Київ, 1974) та Джеймса Е. Валша на книжку „Інкунабули Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН УРСР" (Львів, 1974). Доповнює цей випуск „Рецензії" бібліографічний покажчик Е. Касинця „Радянські наукові праці про стару українську книжку, 1964 - 1974". Ілюстрований випуск чотирма репродукціями із стародруків та екслібрісів. Видано це ювілейне число „Рецензії" за редакцією Франка Сисина й редакційної колегії в складі: Лілі Пінкус Еверетт, Олега Ільчицького, Уляни Климишин, Зенона Когута й Ненсі М. Шілдс, та Е. Касинця, як консультанта. Окремим додатком до цього випуску опубліковано працю проф. Ігоря Шевченка про виданий у Києві 1628 року переклад твору візантійського діякона Агапіта „Дзеркало Царів", разом із факсіміле цього рідкісного стародруку. Появляється „Рецензія кожного півроку заходами і при співпраці докторантів і студентів Гарвардського Університету під загальним керівництвом проф. Омеляна Пріцака. Річна передплата 4 дол. Ціна спеціяльного випуску, присвяченого 400-річчю українського книгодрукування, — 4 дол. Замовляти (чи й висилати передплату) треба на адресу: „Recenzija" c/o Harvard Ukrainian Research Institute, 1581-83 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.

Опубліковано нову програму викладів УВУ

Мюнхен (УВУ). — Тут видано нову програму викладів Українського Вільного Університету УВУ з інформаціями про плян зайнять на 1975 р. Є це десятий з черги випуск з хвилини відновлення правильного авдиторного навчання УВУ в 1965-66 р. Ця 60-сторінкова брошура дає зв'язкі інформації про УВУ, а зокрема про передумови студій в ньому, склад академічних органів, поіменний список членів Професорської Колегії, як теж подрібну програму викладів, які будуть подавані на літніх семестрах Філософічного та Правничо - суспільно - економічного факультетів, на Високошкільних Літніх Курсах Українознавства та англомовному курсі Сходознавства, ведені спільно із Центральним Мічиґенським Університетом. Виклади на обидвох семестрах триватимуть від 1 липня до 30 серпня, на ВЛКУ від 21 липня до 8 серпня, на англомовних курсах від 7 липня до 15 серпня. УВУ має урядове визнання Баварського міністерства освіти та віровизнань.

Програма є вперше у трьох мовах: крім українського тексту, має вона ще в скороченні німецькі дані, а інформації про англомовний курс є англійською мовою.

На Філософічному факультеті передбачено 47 курсів, які читатиме 38 викладачів, на факультеті правничих та суспільно - економічних наук: 18 курсів із 13 професорами, на ВЛКУ: 6 професорів та 6 курсів, на курсах Сходознавства — 15 курсів і 6 професорів. У викладацькому складі має бути 10 професорів - неукраїнців; з-поза океану зголосили свої виклади 15 професорів. На Філософічному факультеті передбачені чотири фахові групи: мовно - літературна, історично - географічна, філософічно - педагогічна, етнографічно - культурологічна.

Зміст „Індексу" доповнює докладна бібліографія видань УВУ за мюнхенський період праці, при чому є названі не тільки титули книжкових публікацій, але й назви поодиноких статтей у Збірниках. На прикінці вміщено ще дві ілюстрації: нового Дому УВУ та табеля ректорів, що їх досі було 18.

Всі заінтересовані студіями в УВУ можуть звертатися на адресу УВУ: Ukrainische Freie Universitaet, 8 Muenchen 80, Pienzenauerstrasse 15, West Germany — Europe.

Тріюмф мистецьких ансамблів СУМ

Між сотнями різних мистецьких хорових ансамблів, у різних країнах „української діяспори", між нами живуть і діють, та гордо й у найкращому мистецькому виданні, відвойовують добре ім'я України, наші славні мистецькі ансамблі Осередку СУМ в Торонті — чоловічий хор „Прометей", дівочий „Діброва" та духова оркестра „Батурин" під мистецьким і неперевершеним керівництвом, свого дириґента і мистецького керівника мґра Василя Кардаша. Без перебільшення можна б сказати, що це під теперішню пору найкращі мистецькі ансамблі, на північно-американському континенті.

Багато разів, та при різних нагодах ми слухали виступи цих мистецьких одиниць. Багато разів виступали вони в Торонті, в багатьох містах Канади, ЗСА і Европи. Всюди здобували вони найкращі оцінки. Однак чим більше їх слухати, тим більше зростає бажання побувати на їхніх концертах. Мають вони щось, разом із своїм дириґентом захоплюючо-таємниче. Це факти, що вони заполонили серця не тільки окремих любителів музики і хорового мистецтва, широких мас української спільноти, але також знайшли прихильну оцінку визначних музичних критиків. Як колись хори: Кошиця, Котка, Капеля Бандуристів, так тепер наші мистецькі ансамблі Осередку СУМ в Торонті відспівують славу Батьківщини-України.

З такою настановою і оцінкою виходила велика публіка з чергового мистецького концерту ансамблів, 13 квітня ц. р. який відбувався у найбільшій міській залі Торонта „Месей Голл", і який перемінився у справжній тріюмф, та „мистецький пир", як це залюбки називали попередні концерти ансамблів СУМ деякі музичні критики. Якими популярними стали концерти ансамблів, свідчила по береги заповнена багатотисячна заля.

Потрібно б відзначити високий мистецький рівень виступів ансамблів, що черґувались, окремими і спільними виступами, хоч цей раз „перед вели", таки наші славні „прометейці". Цей раз дійсно вони були на висоті. Всі точки їхнього виконання були під кожним оглядом знаменитими, а вже „Закувала та сива зозуля", залишилася кожному у пам'яті. Такого прекрасного виконання тієї пісні, я досі не чув. Не залишалися далеко від „прометейців" і наші чудові „дібров'янки". Добре звучала у цій великій залі і духова оркестра „Батурин". Хорам акомпаньювали: Надя Брехун і Галя Безхлібник. Новістю у програмі були виступи оригінальної танцювальної групи „Гомін України" з Віндзору-Детройту, під знаменитим керівництвом хореографа Иоанни Фон Драгінди-Кульчицької. Ця танцювальна група має всі можливості стати найкращою у ділянках танцювального і хореографічного мистецтва. Фіналом хорів з оркестрою, (всіх понад 250 виконавців програми), було могутнє „Вставай Україно": За чудове виконання окремих точок програми численна публіка, з величезною участю молоді, щедро нагороджувала виконавців безперервними оплесками. Хоча програма тривала понад три години, виглядало, що публіка, бажала ще довго держати виконавців на сцені. Треба признати, що побіч майже незамітних недотягнень, концерт мистецьких ансамблів СУМ в Торонті з танцювальною групою — був їхнім черговим досягненням, а для численної публіки радісною мистецькою насолодою.

Як довідуємось, ансамблі інтенсивно готуються до фестивалю хорів і танцювальних ансамблів, який відбудеться в Торонті 1-го червня ц. р. у рамках Крайового Фестивалю КУК і Ради Української Культури і до виступів на всеукраїнському фестивалі в ЗСА 7го червня ц. р. в Гамден, Н. Дж.

В. Дідюк

Передбачають швидке поліпшення в економіці країни

Вашінгтон. — Речники Уряду та економісти з приватного сектора повідомили, що 12 головних статистичних вказівників, які передсказують майбутній економічний розвиток країни, виявили, що незабаром почнеться поліпшення в економічній ситуації ЗСА. Від літа 1973-го року ці вказівники кожного місяця виявляли сповільнення в американській економіці, але в березні ц. р. індекс цих вказівників зріс на 1 відсоток, а в квітні аж на 4.2 відсотка. Таким чином, твердять економісти і речники Уряду, вже в червні можна сподіватися пожвавленого розвитку американської економіки.

У світлу пам'ять
бл. п.

проф. д-ра Василя Стецюка

брата Дорогої нам Мушки,
зложили 20.00 долярів
на фонд „Церква в Потребі"
Розалія, Зенон і Юрко ПАСТЕРНАКИ

Ню Йорк, Н. Й.

Вінок на могилу

бл. п. Любови Дудко

на Музей при Церкві св. Андрея Української Православної Церкви, С. Бавнд Брук, Н. Дж., суму 25.00 долярів зложили
д-р Климентій та Ольга РОГОЗИНСЬКИЙ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Список осіб, що склали пожертви на Академію, замість квітів на свіжу могилу

св. п. Лідії Голубничої

науковий співробітник УВАН,
в день похорону її, 20-го травня 1975 року,
на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку:

Д-р Олексій і Євгенія ГАРДЕЦЬКІ	$100.00
Ярослав БІЛІНСЬКИЙ	50.00
Мирослава і Василь ЗНАЄНКО	25.00
Віра КОЧМАНСЬКА	25.00
Іван КОРОПЕЦЬКИЙ	25.00
Євген СТАХІВ	25.00
Ірина й Олег ФЕДИШИН	25.00
Аркадія і Володимир ПЕТРИШИН	20.00
Анна і Володимир ПРОЦИК	20.00
Ольга і Тарас ГУНЧАК	15.00
Софія і Ісаак ДЕСЯК	15.00
Галина і Левко МАЙСТРЕНКО	15.00
Галина БОДАРЕВА	5.00
Маріянна ЧАЙКІВСЬКА	5.00

Управа УВАН у США щиро дякує Жертводавцям, що вшанували пам'ять Покійної Лідії Голубничої своїми пожертвами на Академію.

Замість квітів на могилу
НАЙДОРОЖЧОЇ

Сестри СОНІ

яка відійшла у Вічність 21 травня 1975 року в Україні,

складаємо 200.00 долярів
на фонд будови церкви св. Юрія в Ню Йорку.

Марія з Когутяків і інж. Орест ГЛАДКІ
Інж. Ярослав КОГУТЯК з родиною
Нестор КОГУТЯК

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на МОГИЛІ нашої Незабутньої МАМИ

бл. п.

КАРОЛИНИ ШЕБУНЧАК

відбудеться

в неділю, 8 червня 1975 р., о год. 3-ій по пол.

на цвинтарі СВ. АНДРЕЯ в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Сини — БОГДАН
і ГРИДІОН
з Родинами

Ділимося тяжким болем з Родиною, Друзями і Знайомими, що дня 9 травня 1975 р., по короткій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, в Божій ласці заснув на віки, на 64-му році життя,
наш Невіджалуваний, Дорогий МУЖ, БРАТ, ШВАҐЕР, ЗЯТЬ, ВУЙКО і КУЗЕН

св. п.

Д-Р СИДІР СЕМБАЙ

Народжений 1-го липня 1910 р. в Городилові, пов. Золочів, Україна. Помер 9-го травня 1975 р. в Ля Плята, Арґентина.

Середню освіту закінчив в Українській Державній Гімназії в Тернополі, а медичні студії в Кракові. Працював лікарем в Тернополі, а останніх 20 років завідував шпиталем в провінції Буенос Айрес, в Арґентині.

Залишив у глибокім смутку:
дружину ОЛЬГУ з дому КОЛОДІЙ
з Тещою і шваґеркою ІРЕНОЮ ЗАЯЦЬ
шваґра ЛЕОНТІЯ КОЛОДІЯ
сестру ОКСАНУ з мужем ІВАНОМ ГАЛИЦЬКИМ
сестрінка ОРЕСТА з дружиною ТРІНІДОЮ і дітьми НАТАНОМ і ЛЮБОМИРОЮ
сестрінка АНДРІЯ з дружиною АНАСТАЗІЄЮ
сестрінка НЕСТОРА
та близьку і дальшу Родину в ЗСА і Канаді

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ, дня 17-го ЧЕРВНЯ 1975 р. будуть відправлені ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ в Гамтрамк-Детройт (8 год. рано), в Буенос Айресі в каплиці оо. Василіян (Куропаліґве), в Св. Землі в Назареті і 21-го червня, в 8-ій год. рано — ПАНАХИДА в церкві св. о. Миколая в Чікаґо.

Родина просить про молитви.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 3.

Ім'я	Сума
А. Осадца, Форест Гіллс	$ 61.00
А. Мініссале, Джерзі Ситі	7.00
В. Ратушний, Петерсон	7.00
Д-р М. Тимняк, Чикаго	7.00
М. Вербяний, Линден	5.00
В. Дучинський, Клівленд	5.00
Д-р А. Ґудзяк, Сиракюз	5.00
Ю. Залізняк, Рочестер	5.00
Р. Кокорузь, Філядельфія	5.00
І. Кузь, Пассейк	5.00
М. Мочула, Пассейк	5.00
Т. Павлик, Асторія	5.00
І. Половчак, Ґарфілд	5.00
Й. В. Федак, Вайон	5.00
Д-р С. Чесниковський, Шофтікок	5.00
А. Климишин, Асторія	4.00
М. Крочак, Вайтстовн	4.00
В. Ганяк, Шерон	3.00
Р. Кузма, Кліфтон	3.00
Ю. Сливка, Даймонд Пт.	3.00
В. А. Цетенко, Парсіппані	3.00
А. Яцюк, Детройт	2.20
С. Андрух, Кліфтон	2.00
о. прот. Л. Вагнівський, Гошен	2.00
А. Вражник, Ню Йорк	2.00
Д. Вубняк, Асторія	2.00
Н. Васельків, Флемінґтон	2.00
І. Васильців, Роґвей	2.00
І. Винник, Бронкс	2.00
М. Волосянський, Міддл Вілледж	2.00
А. Воробель, Гартфорд	2.00
Н. Гаврилюк, Лонґ Айленд Ситі	2.00
В. Галич, Ендвилл	2.00
І. Ґассак, Істон	2.00
М. Гейниш, Парма	2.00
О. Годованська, Рочестер	2.00
В. Горохівський, Норвіч	2.00
Д-р Б. Гарбовський, Ютика	2.00
М. Захарко, Менвілл	2.00
А. Данильчук, Бруклин	2.00
В. Дідошак, Рочестер	2.00
М. Дорош, Веллянд	2.00
І. Дубровський, Сілвер Спрінґ	2.00
В. Єреґа, Іст Гановер	2.00
А. Іванюк, Чикаго	2.00
А. Карпович, Ню Йорк	2.00
Я. Клименко, Рочестер	2.00
І. Коваль, Бріджтон	2.00
В. Кузик, Нюарк	2.00
Я. Купчинський, Олд Брідж	2.00
А. Курилло, Бруклин	2.00
М. Курляк, Боффало	2.00
В. Кушнір, Йонкерс	2.00
П. Левко, Джерзі Ситі	2.00
І. Леміщко, Джерзі Ситі	2.00
Ф. Літовинський, Данеллен	2.00
М. Лозинський, С. Бостон	2.00
С. Маґаляс, Нюарк	2.00
Е. Марушак, Нюарк	2.00
Д. Менцінська, Нюарк	2.00
В. Мерещак, Ветерсфілд	2.00
В. Мисак, Ню Йорк	2.00
Й. Міляковський, Лонґ Айленд	2.00
І. Мудра, Йонкерс	2.00
З. Омецінський, Рочестер	2.00
Т. Павлик, Джеймбурґ	2.00
Р. Пелех, Бронкс	2.00
А. Перебійнос, Вайнленд	2.00
Д-р В. Прокопів, Відспорт	2.00
А. Проскурня, Ірвінґтон	2.00
О. Процик, Ню Йорк	2.00
В. Рак, Лонґ Айленд Ситі	2.00
І. Репета, Юніон	2.00
М. Роговський, Ірвінґтон	2.00
Л. Рубінґер, Рочестер	2.00
Л. Рудик, Асторія	2.00
Ф. Савечка, Гартфорд	2.00
Н. Семчишин, Гартфорд	2.00
П. Соломко, Чикаго	2.00
А. Стахнів, Сіклервілл	2.00
Б. Стельмах, Ґлястонбури	2.00
Д-р В. Стефурак, Чикаго	2.00
О. Стецура, Ірвінґтон	2.00
К. Туркоц, Гарфілд	2.00
Ф. Федуняк, Линден	2.00
І. Фіґурський, Скардейл	2.00
І. Фортуна, Елизабет	2.00
К. Фука, Феніксвілл	2.00
І. Цуркан, Чикаго	2.00
Ю. Чайка, Ветлегем	2.00
О. Шарван, Ґлен Спей	2.00
П. Шмаґала, Істон	2.00
А. Шолдра, Джерзі Ситі	2.00
І. Шубяк, Блюмфілд	2.00
Дж. Яйко, Форд Ситі	2.00
Н. Якимишин, Рочестер	2.00
Е. Демидчук, Гемилтон	1.00
Н. Добрянський, Ню Йорк	1.00
І. Недвел, Пукіпсі	1.00
Тріска, Іст Орандж	50

У п'яту річницю Катедрального Юного Ансамблю „Верховина" у Чікаґо

В суботу 26-го квітня ц. р. в Чікаґо Катедральний Юний Ансамбль „Верховина" при катедральній парохії св. Отця Николая, святкуючи свій п'ятий ювілейний рік існування, влаштував черговий самостійний концерт, який був дійсним пиром для душі. Можна з гордістю сказати, що Ансамбль гідно відсвяткував свій п'ятирічний ювілей. Всі точки концерту виконано прекрасно.

Концерт почав юний хор під орудою Слави Проців піснею: „Янгол привітав" в честь Пречистої Діви, якій молодь прилюдно подякувала за опіку під час останніх п'ять років праці та під час дуже успішної тритижневої поїздки по Европі, де не було ніяких захворювань, нещасливих випадків або невдач. Далі слідували пісні повстанські, народні і веселі. Хлопці юного хору розвеселили слухачів двома піснями „В горах грім гуде" і „Бистра вода", за що їх глядачі винагородили рясними оплесками.

Гітаристи під проводом Ганусі Мрищук знаменито виконали ряд народних пісень. П'ятьлітня жертвенна праця над молоддю, принесла задоволення не тільки нашій молоденькі диригентці, але всім присутнім на залі.

Виступало тут також три групи танцюристів. Інструкторами цих юних танцюристів є Міра Ганкевич та Йосиф Мицик — юних танцюристів; Ігор Скуб'як, інструктор-керівник „Метелиці". Всі ці танцювальні групи заслуговують лише на суперлятиви.

Перший раз, на цьому концерті, приґравала танцюристам новозорганізована група Т-ва Пресвятого Імени, яка витворила прекрасний настрій між танцюристами і слухачами. За це належиться подяка П. Питлеві, О. Боруті, О. Сороці та І. Левковичові. Віримо, що вони приєднаються до ансамблю „Верховина", як п'ята мистецька частина, на що наші танцюристи вже так довго чекали.

Молодечий хор „Спудеї" під диригентурою проф. Юрія Яримовича виконав по мистецьки ряд пісень „Через поле широке" із сольо нашого канцлера о. крилошанина Василя Білинського, який є членом хору та рівночасно духовним провідником Ансамблю.

На закінчення того незабутнього концерту дівчата юного хору попрощали п'ять своїх членок, які закінчують цієї весни середню школу і офіційно на концерті перейшли до студентського хору „Спудеї", а це Реня Данилишин, Оксана Лисейко, Люба Малецька, Христя Панчук і Христя Харкевич. Їм подарували по одній рожі, як вияв любови і вдячности до них.

„Не був би наш ансамбль ріс із року в рік і не був би розвивався у всіх ділянках своєї структури, якщоб не гріло б нас батьківською любов'ю серце нашого дорогого опікуна ансамблю Владики Ярослава". Так сказала, між іншим, Христя Фірпович, складаючи Їх Преосвященству привіт з нагоди ім'янин. Зібравшись на сцені, цілий Ансамбль разом з гостями гучно відспівав „Многая Літ" Владиці. А відспіванням „Боже Великий" закінчено імпрезу нашої надії і гордости — української дорогої молоді. Провідників різних ділянок Ансамблю, за стараннями батьків молоді, обдаровано китицями квітів.

Хоча програма концерту закінчилася, батьки і гості з гордістю споглядали як біля 150 молодих членів Ансамблю сходили поволі зі сцени. „Де їх скільки набралося" — питалися одні одних. Цеж гордість не тільки катедральної парохії св. Отця Николая, але й цілої Чікаґської громади. Немає сьогодні в діяспорі більшого молодечого Ансамблю, як в Чікаґо.

Велику жертвенну працю в зорганізованні і веденні Ансамблю вклали всі вищезгадані провідники, як також не менше заслужені це адміністраторка Михайлина Лисейко та духовний провідник Ансамблю о. крилошанин Василь Білинський. Тільки, завдяки о. крилошанинові вдалося зорганізувати студентський хор „Спудеї", що вже нараховує коло 70 членів. А це чи не найбільший успіх Ансамблю і нас всіх.

Хоч Ансамблю минуло тільки п'ять років, його ім'я і слава пролунала по цілому світі. Крім п'ять визначних самостійних концертів і різних індивідуальних виступів на церковних і громадських імпрезах, відбув своє турне по Европі: як Рим — Мюнхен, Париж і Лондон, де їх всюди щиро вітали українські громади. Як рівнож їхні пісні та привіти лунали на хвилях Ватиканської радіовисильні та і в Україну завітали у протязі 4-х тижнів, їхні мелодії із „Радіо Свобода" у Мюнхені.

Д-р Іван Лисейко

Посмертна згадка про Ярослава Андруховича

І знову один із наших сердечних Друзів подався на „Вічну ватру!".

Сл. п. пластун сеніор Ярослав Сергій Андрухович, помер 1-го лютого, 1975 р. по довгій і тяжкій недузі в Австралії в місті Аделяїді. Народився 8-го квітня 1907 р. Залишив дружину Євгенію і одружених синів Гордія і Олеся. Залишив теж нас „Лісових Чортів" із ІІІ Куреня УПС і ІІІ Куреня УСП. „Сук", було його псевдо у нашому Курені.

Покійний був взірцевим пластуном, христального характеру. Ввічливий, добросердечний, але строгий до себе і вимогливий до других. Знаменитий організатор усяких національних імпрез. Часто був командантом Пластових зустрічей, як приміром Ювілейної Пластової Зустрічі в 35-ту річницю Українського Пластового Уладу в Міттенвальді в Німеччині в 1947 році. Часто проводив святочними Пластовими Ватрами і завжди з великим успіхом. Також був запаленим спортовцем. Організував спорт і проводив ним. Належав за молоду до УВО і від 1929 р. до ОУН. Але найбільше відданий був театральній музі. В Станиславові засновує театральний гурток „Сфинкс". В 1935 р. переїхав до Перемишля де працював в „Маслосоюзі". Там вступив до драматичного гуртка ім. „Лесі Українки" і став режисером. В роках 1939-41 грав в професійному театрі.

Свою працю в театрі продовжував за Німецької окупації в роках 1941-44, на пості директора театру.

В 1944 подався на еміґрацію і опинився в Авґсбурґу. Зараз же організує драматичний гурток і стає його директором. Його дружина Євгенія організує танцювальну групу. Якийсь час Покійний був адміністратором театру Блавацького. В 1949 р. з Родиною еміґрує до Австралії і в Аделяїді засновує перший в Австралії Театр Малих Форм, а його дружина танцювальну групу „Коломийка".

Покійний брав участь також і в громадському житті. Був культурно-освітнім референтом в Управі Української громади в Аделяїді, як також членом Головної Управи Ліґи Визволення України в Австралії. Рівнож був членом Першої Управи АБН в Полудневій Австралії.

Ціле життя трудився Покійний для української громади.

Вічна Пам'ять Покійному.

ІІІ Курінь УПС і ІІІ Курінь УСП „Лісові Чорти"

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 8-го ЧЕРВНЯ 1975 р.

МОНЕСЕН, Па. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул. 213 Schoonmeker Аве. Просяться чл. прибути на збори і вирівняти вкладки. — П. Янковський, пред., М. Куць, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд. о год. 10-ій ранку в парафіяльній залі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, предс., І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2-ій по пол. в приміщенні Укр.-Амер. Клюбу, 292 Гадсон Авеню. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти належні вкладки. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.